

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Actio gratiarum pro multis & varijs blasphemijs, exprobrationibus &
irrisionibus, Christo in cruce irrogatis à ministris & principibus sacerdotum,
atq[ue] senioribus populi. Cap. XV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

atque pro infinitis tuis beneficijs nihil nisi ingratitude, malitiam, & infidelitatem rependi. Ecce nunc exaltatus es: nunc ergo secundum iucandissimum verbum tuum trahere me post te, vt iustificeris in sermonibus tuis. Ne moreris bone Iesu eripere me de lacu miseræ, in qua bestiarum innumerarum pusillarum cum magnis sunt, & de luto facis, ne infigar: quoniam adhæret pro dolor, pavimento anima mea, ita, vt quod nolo malum hoc quotidie agam, & quod volo bonum nequeam. Vidisti vti que o Domine, ne fiteas ergo, sed totum ad te & in te absorbe & intrahe me, vt viuam iam non ego, sed tu in me, & ego prorsus alius effectus in te, secundum perfectissimum diuini cordis tui beneplacitum, terrena delectatione omni sprete, cunctis curiosis abiectis, profigatis otiosis omnibus, mortificatis denique vitijs & concupiscentijs vniuersis, atque per gratiam tuam tui amoris infusione eiusdem exultis & delectis, curram a modo post te in odore virtutum tuarum, & ardore purissimæ & intensissimæ charitatis, Amen.

Psal. 50.

Psal. 39.

Psal. 68.

Psal. 117.

Rom. 7.

Psal. 34.

Gal. 6.

Actio gratiarum pro multis & varijs blasphemijs, exprobrationibus & irrisionibus Christo in cruce irrogatis à ministris & principibus sacerdotum, atque senioribus populi.

CAPVT XV.

Quies tuorum pacatissima, rerum omnium initium & finis Christe Iesu pijs-
sime ac patientissime, grauotissime humani generis redemptor ac saluator,
admoneo te illius immane doloris & amaritudinis, qua totus ceu acerbis-
simo absinthio inebriatus fuisti, quando cum sceleratis reputatus, atque inter
duos latrones medius tãquam princeps eorum fuisti suspensus, vt scilicet ab om-
nibus credereris procurante hoc impietate Iudaica quod vna cum illis in homici-
dio deprehensus fores, illi tunc in moribus similis existeres, quibuscum eadem
damnatione plexus eras, vt sic per alienam malitiam & aliorum facinora infamis
fieres, qui ex te innocentissimus iustissimusq; eras. Ah quàm execrabilis Iudæo-
rum nequitia, vt quasi latronem crucifigerent, omnium redemptorem. At tu pie
Domine, hoc ideo permisisti, vt ostenderes te pro peccatoribus pati & mori, iuxta
Esaiæ vaticinium: *Et cum sceleratis deputatus est.* Cum iniquis igitur deputatus es
in morte, vt iniquos viuificares in resurrectione, & Angelorum gregibus in cœlis
infereres. In medio sceleratorum te suspendi permisisti, non vt socium homicidij,
sed vt iudicem: quo significares omnem tibi in cœlis & in terris traditam esse po-
testatem, teq; constitutum iudicem viuorum & mortuorum, futuri iudicij quan-
dam exhibens formam: dum latronum alterum, nempe à dextris misericorditer
conseruasti, alterum blasphemum à sinistris æterna morte iuste damnaisti.

Esa. 53.

Esa. 53.

Act. 10.

Dum verò amantissime Domine Iesu, rex & creator cœli & terræ sic despe-
ctus & confusus in cruce penderes, doloribus & plagis vndique circumdatus, ex
tuis diuitijs vniuersis præterea non habuisti tantillum, ad eodè pauper & egenus ef-
fectus, quo spinis conhxum, plagis liuidum, atque continuis afflictum puncturis
caput, reclinares: atque in tam duræ mortis & multiplicium tormentorum pressu-
ra vndique ab omni consolatione destitutus fuisti. Cum verò peccatoribus omni-
bus, quamlibet flagitiosis iam damnatis exhibeatur compassio, consolatio, & cer-
tæ benignæ allocutionis ministratio, tibi tamen cœlorum amoenissimo sponso,
omnium afflictorum susceptori, quantislibet immerso tormentis, filicea pectora
non pepercerant, sed vna cum latrone, quando aliud nil ignominie iniurizue tibi

Matth. 27.
Mar. 15.
Luc. 23.
Matth. 12.

in ferro potuerunt, impropiorum te sauciabant iaculis, diuinitatem tuam blasphemabant, sacrilegia contra te agitant capita, exprobrando, illudendo, & insultando, dicentes. *Vab quid destruis templum Dei, & in triduo illud reedificas, salua te metipsum. Si filius Dei es, descende de cruce. Item: Alios saluos fecit, seipsum non potest saluum facere? Si rex Israel est, descendat nunc de cruce, & credimus ei. Confidat in Deo, liberet eum nunc si vult: multa q̄ alia blasphemantes dicebant in te.*

O insatiabilis & ineffabilis liuor & malitia tua Iudæe. O peruersitas & impietas tua crudelissima. Cum anguino tuo pectore nullum poteras tormentum concipere, quo corpus Domini Iesu ex toto iam attritum, penitus in nihilum reductum amplius cruciaretur, ad extremum manibus deficientibus, polluto ore & impijs sermonibus Dominum persequi & excruciarī cœpisti. Nondum autem tanto sanguine, tot plagis, & pœnis explesti animum tuum impie Iudæe: Siquidem quicquid potuisti, ipsi in opprobrium fecisti & tormentum. Quando verò aliud in eum iam yltrà non poteras, gloriosum eius nomen penitus obliterare studuisti. Et dum nil haberes, quod tua peruersa ei impropere posset impietas & malitia, ipsas eius diuinas virtutes, gloriosa miracula, benigna & gratuita eius tibi præstita beneficia, diuinumq̄ suum nomen ei exprobraſti.

Proh immensam obcecationem tuam Iudæe. Nunquid non iustum Dominum, & infontem eius mortem his tuis verbis contestaris? An quod honestum, sanctum, diuinumq̄ est, putâ mortuos resuscitare, ægros sanare, dæmoniacos liberare & esse filium Dei cædet ei dedecori & opprobrio? Minimè gentium. Præ abundantia autem inuidiæ & impietatis tuæ, qua in te tabescis & æstuas, de eo se quid nosti mali, cur non euomis? Proh pudor, nihil habes. Nam haud dubiè præ intemperanti crudelitate & rabie tua, vtrique id ei obijceres. Hæcine ergo sunt eius flagitia quæ ipsi exprobras, ob quæ filium Dei tam indignè & viliter tractasti, tam crudeliter & inhumanissimè dilacerasti, tam immitissimè & pœnosissimè distendisti, tam dolorosissimè & ignominiosissimè in medio latronum suspendisti? Veruntamen quâto studiosius eius nomen suppressere incubuisti, eo plus ipsa exaltaſti, & vel inuitis laudibus cumulaſti, maioremq̄ illius nomini addidisti & splendorem & gloriam.

At tu agne mansuetissimè, Christe Iesu, quàm vehementissimè hinc tuo in corde amantissimo & fidelissimo cruciaberis, quod peculiaris ille populus tuus aded crudeli, aded furibundo in te ardebat & furebat animo, & quod inde te blasphemabant, & tibi id vituperio dabant, vnde te laudare potius & amare, tibiq̄ deuotè & humiliter agere & habere gratias meritò & iustè tenebantur. Et licet mitissimè Iesu indeficiens & insatiabilis furor eorum, infidelissimamq̄ eorum ingratitude cor tuum pijsimum dolorosè nimis dissecaret, tu tamen innocens agne, coram tondente non aperuisti os tuum, cum maledicereris, non maledixisti, sed potius flagrantissimas preces singulis eorum rependebas impropierijs, eximia charitate & commiseratione eorum cœcitati condolens. Et non tunc solum, sed etiam in tota tua passione, cum patereris non comminaberis, sed quot ipsi tibi influerunt cruciamenta, tot è diuersò eis affectuosè exhibebas iniunctæ charitatis beneficia.

Esai. 53.
1. Pet. 2.